

الف) در بیت‌های زیر استعاره را بیابید:

۱- چو تنها ماند ماه سروبالا/ فشاند از نرگسان لؤلؤ لالا

۲- نرگش عربده‌جوی و لبش افسوس‌کنان/ نیم شب دوش به بالین من آمد بنشست

۳- صبا به لطف بگو آن غزال رعنا را/ که سر به کوه و بیابان تو داده‌ای ما را

۴- چه نماز باشد آن را که تو در خیال باشی/ تو صنم نمی‌گذاری که مرا نماز باشد

۵- خواهیم که بر دیده‌ما بگذرد آن سرو/ تا خلق بدانند که او بر طرف ماست

۶- بشنو از نی چون حکایت می‌کند/ از جدایی‌ها شکایت می‌کند

۷- ای غنچه‌خندان چرا خون در دل ما می‌کنی؟/ خاری به خود می‌بندی و ما را ز سر و می‌کنی

۸- برکن ز بن این بنا که باید/ از ریشه بنای ظلم بر کند

۹- ای نسیم سحر آرامگه یار کجاست؟/ منزل آن مه عاشق کشعبار کجاست؟

۱۰- خانه دل ما را ز کرم عمارت کن/ پیش از آن که این خانه رو نهد به ویرانی